

[Pla Kjærsgaard]

fremme i den kommende tid til skade for den danske befolkning.

Fremskridtspartiet tager afstand fra forslaget og stemmer nej.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er da godt klar over, at det er fuldstændig i orden, at Fremskridtspartiet er imod dansk flygtningepolitik, som den bliver udøvet af et flertal her i Folketinget. Det er fuldstændig legitimt, at Fremskridtspartiet gør, hvad de kan, for at markere deres synspunkter, og gør, hvad de kan, for at spænde ben for det flertal, der nu engang er, som har en anden mening.

Men det er også i orden, at flertallet prøver at anvende denne utraditionelle fremgangsmåde for at få en hurtig ekspedition af disse sager. Fra Det Radikale Venstres side ønsker vi ingen unødigt forsinkelse for etableringen af disse indkvarteringsmuligheder for ulykkelige mennesker, der er flygtet fra en forfærdelig borgerkrig.

Fremskridtspartiet taler så meget om, at vi skal hjælpe lokalt, og at vi ikke har nogen sikkerhed for, at de personer, der er i Danmark, nogen sinde kan komme tilbage igen til deres hjem. Så må jeg sige, at hvis de personer, der er i Danmark, skal have nogen chance for at komme tilbage til deres hjemland, så afhænger det af en international indsats, som også koster penge for danske skatteydere, og netop i dag har vi ved en tidligere afstemning set Fremskridtspartiet stemme imod en sådan bevilling. En sådan bevilling, som skulle hjælpe den danske indsats i Jugoslavien for at skabe fred, kunne måske også være medvirkende til, at der kom færre flygtninge til Danmark, og at de flygtninge, der var her, kunne komme hjem igen.

Men den sammenhæng gider Fremskridtspartiet overhovedet ikke fremhæve.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Elisabeth Arnold skal være opmærksom på, at der er fuldstændig konsistens i den måde, Fremskridtspartiet stemmer på. Vi går nemlig ikke ud og læser dagens aviser, inden vi tager stilling til, hvad vi skal mene om tingene, nej, nej. Fru Elisabeth Arnold vil ved at se, hvilke afstemninger der har fundet sted i Fol-

ketingets Finansudvalg, kunne se, at der er nøje sammenhæng. Hver gang der er tale om bevillinger, der går til at oprette hjælpecentre og flygtningelejre lokalt, har Fremskridtspartiet støttet det. Når det gælder om at hjælpe særligt ramte krigsofre, kvinder osv., har Fremskridtspartiet stemt for det. Men når det gælder bevillinger som denne her til at oprette mammutlandsbyer rundt omkring i Danmark, hvor relativt ganske få flygtninge skal forkæles, så siger Fremskridtspartiet fra.

Når fru Elisabeth Arnold så laver sammenkædningen med spørgsmålet, om der skal sendes flere danske soldater derned, så må vi jo sige, at desværre har Fremskridtspartiet fået ret – desværre. For hvis det var sådan, at det havde hjulpet at sende FN-soldater til Bosnien, hvis man havde sørget for at få en humanitær indsats sat i kraft, så havde fru Elisabeth Arnold fået min uforbeholdne tilslutning og min undskyldning for, at vi havde taget fejl. Men det har vi jo desværre ikke.

Hvad er virkeligheden? Virkeligheden er jo den, at oprørstrupper og alle mulige former for halv- og helmilitære organer i Bosnien leger kispus med FN. Soldaterne kan hverken komme frem eller tilbage, og dagligt præsenteres vi i nyhedsmedierne for den ene slyngelstreg efter den anden. Et sådant land, hvor der fra befolkningens side ingen som helst vilje er til at få løst problemerne, er det galimatias at sende danske soldater ned til, og dér har det intet som helst at gøre med flygtningeproduktionen. Mange af de flygtninge, der sendes herop, er resultatet af etnisk udrensning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, Fremskridtspartiet prøver på, og som man konstant har prøvet på, er at bilde befolkningen ind, at man kan spare penge på en eller anden måde, hvis man bare lukker øjnene for verdens problemer.

Sandheden er jo, at når verden er urolig, så koster det også danske skatteydere penge, hvad enten vi piber eller synger. Enten skal vi betale pengene til internationale aktioner, eller også skal vi betale dem til at afhjælpe flygtningeproblemer i vores eget land, eller også skal vi betale pengene for at afhjælpe flygtningeproblemer i andre lande.